

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/217/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518010271
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2518010271.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Katarína Batisovej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obvineného L. B. a spol., pre pokračujúci prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. a/, odsek 3 písm. b/ Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v časti dokonaný a v časti spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18.12.2018 v Trnave, prejednal sťažnosť obvineného proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 28.11.2018 sp. zn. 16T/79/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 odsek 1 písm. a/ Trestného poriadku zrušuje napadnuté uznesenie.

I/ Podľa § 79 odsek 3 Trestného poriadku žiadosť obvineného L. B. nar.X.X.XXXX v B. o prepustenie z väzby na slobodu zamietá.

II/ Podľa § 81 odsek 1 Trestného poriadku žiadosť obvineného L. B. o nahradenie väzby peňažnou zárukou zamietá.

III/ Podľa § 80 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku väzbu obvineného L. B. dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahrádza.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol v bode I/ podľa § 81 odsek 1 Trestného poriadku tak, že žiadosť obvineného L. B. o nahradenie väzby peňažnou zárukou zamietá, v bode II/ podľa § 80 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku väzbu obvineného L. B. dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahrádza.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 547-553 spisu.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd konštatoval, že formálne podmienky väzby boli preskúmané už pri predchádzajúcich rozhodnutiach o väzbe obvineného a na ich existencii sa nič nezmenilo. Rozhodnutie o predchádzajúcej žiadosti (uznesenie okresného súdu zo dňa 19.10.2018 sp. zn. 16T/79/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava zo dňa 08.11.2018 sp. zn. 3Tos/180/2018, nadobudlo právoplatnosť 08.11.2018), novú žiadosť obvinený podal 05.11.2018. Evidentne tak obvinený podal žiadosť pred uplynutím 30-dňovej lehoty avšak v zmysle ustálenej judikatúry žiadosť obvineného obsahuje nové dôvody nakoľko o peňažnej záruke súd v ostatnom rozhodnutí nerozhodol. Z tohto dôvodu okresný súd prejednal žiadosť obvineného.

K materiálnej stránke, ktorá vyžaduje existenciu kvalifikovaného podozrenia zo spáchania skutku a existenciu niektorého z dôvodov väzby podľa § 71 odsek 1 Trestného poriadku a napokon pri dlhšie trvajúcej väzbe je potrebné, aby orgány činné v trestnom konaní ako aj súd konali s osobitnou

starostlivosťou a urýchlením. V súvislosti s aktuálnym štádiom konania, teda po podaní obžaloby uviedol, že obsah pripojeného vyšetrovacieho spisu podporuje skutočnosti tvrdené v obžalobe a to v rozsahu nevyhnutnom nielen na konštatovanie dôvodnosti trestného stíhania oboch obvinených ale aj materiálnych dôvodov väzby podľa § 71 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, teda doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutky, pre ktoré bolo obvinenému vznesené obvinenie a následne na neho podaná obžaloba spáchané boli, tieto skutky formálne vykazujú znaky pokračujúceho prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. a/, odsek 3 písm. b/ Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v časti dokonaných v časti v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a tiež existuje dôvodné podozrenie, že skutok spáchal obvinený spolupáchateľstve.

Zároveň skonštatoval, že v uvedenej väzobnej veci koná plynule, bez prieťahov a vo veci bol určený termín hlavného pojednávania na 12.12.2018. K dôvodom trestného stíhania obvineného uviedol, že poukazuje na výpovede samotných obvinených, ktorí sa ku skutku priznali a tieto aj úprimne oľutovali, ich výpovede sú sekundárne podporené kamerovým záznamom a zábermi z fotopasci ale aj výpoveďami zasahujúcich príslušníkov F. K. a X. O. usvedčujúcim dôkazom možno zaradiť aj výsluch poškodených. Výška spôsobenej škody bola objektivizovaná odborným vyjadrením znaleckej organizácie.

K materiálnym dôvodom väzby obvineného uviedol, že v rámci hodnotenia existencie konkrétnych skutočností odôvodňujúcich dôvod väzby uvedený v § 71 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku súd poukazuje na osobu obvineného, ktorý bol doposiaľ 15-krát súdne trestaný, predovšetkým za majetkovú trestnú činnosť. V ostatnom období bol trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 24T/8/2016 zo dňa 10.02.2016, právoplatným dňa 27.10.2016, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava z 26.09.2017, sp. zn. 34T/8/2017, právoplatným 02.01.2018, za prečiny marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d/ Trestného zákona a poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona. Z evidencie priestupkov vyplýva, že bol priestupkovo postihnutý 4-krát, z toho 2-krát za priestupky proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona SNR číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z uvedeného teda možno vyvodiť záver, že opakovaným páchaním majetkovej trestnej činnosti si zadovažuje prostriedky na svoje živobytie, preto je možné dôvodne predpokladať, že v prípade prepustenia z výkonu trestu hrozí reálne, teda konkrétnymi skutočnosťami podložená obava, že by pokračoval v páchaní trestnej činnosti, čím sú dané dôvody väzby podľa § 71 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku. Táto obava je podporená tým, že ani predchádzajúce odsúdenia ani predchádzajúce postihy za priestupky proti majetku ktorých sa dopustil, nemali na neho prevýchovný resp. odstrašujúci účinok. Skutočnosť, že pred vzatím do väzby mal pracovať na dohodu a to len v mesiaci december, nemení nič na jeho predchádzajúcom spôsobe života teda, že páchaním trestnej činnosti si zabezpečoval finančné prostriedky na pokrytie svojich nákladov.

K nenahradeniu väzby peňažnou zárukou uviedol, že základným hľadiskom, ktoré súd berie do úvahy pri rozhodovaní o nahradení väzby peňažnou zárukou, je otázka, či je tento inštitút v tom v ktorom prípade vôbec spôsobilý nahradiť väzbu a ak áno, tak aká výška peňažnej záruky dostatočne odstráni odôvodnenú obavu, že by obvinený konal niektorým zo spôsobov predpokladaných v ustanovení § 71 odsek 1 Trestného poriadku. Tiež sa skúma, či so zreteľom na majetkové pomery obvineného resp. majetkové pomery osoby, ktorá peňažnú záruku ponúka, by strata peňažnej záruky bola takou citeľnou ujmom, ktorá odôvodňuje predpoklad, že táto ujma preváži nad obavou z konania obvineného uvedeného v § 71 odsek 1 Trestného poriadku. Berúc do úvahy skutočnosti odôvodňujúce preventívnu väzbu u obvineného dospel okresný súd k záveru, že akákoľvek peňažná záruka nie je v tomto prípade dostatočnou garanciou na dosiahnutie účelu väzby, nakoľko by nedokázala eliminovať obavu z pokračovania v trestnej činnosti zo strany obvineného. Súd v tomto smere poukázal na osobu obvineného aj na charakter trestnej činnosti kladenej mu za vinu, od spáchania ktorej ho nemali odradiť ani minulé odsúdenia za obdobnú trestnú činnosť. Z týchto dôvodov žiadosť o nahradenie väzby peňažnou zárukou zamietol. Okresný súd sa zároveň zaoberal aj nahradením možnosťou nahradenia väzby dohľadom probačného a mediáčného úradníka k tomu uviedol, že preskúmal možnosť alternovať väzobné stíhanie obvineného dohľadom probačného a mediáčného úradníka a dospel k záveru, že v tomto štádiu konania nie sú pre alternovanie jeho väzobného stíhania týmto spôsobom splnené zákonné podmienky, nakoľko podľa názoru okresného súdu by nebolo možné nateraz u obvineného takto účinne eliminovať obavu z pokračovania v trestnej činnosti a to ani pri uložení primeraných

povinností a obmedzení podľa § 82 Trestného poriadku, ktorých uloženie by sám akceptoval, ako už skôr verbalizoval. Okresný súd poukázal na osobu obvineného, charakter trestnej činnosti a dospel k záveru, že ide o osobu na ktorú ani predchádzajúce odsúdenia, ani predchádzajúce priestupkové postihnutia nemali evidentne žiaden prevýchovný účinok a i takejto osoby nie je záruka, že by uložené povinnosti a obmedzenia v rámci probačného dohľadu akceptoval.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote ihneď po vyhlásení uznesenia zahlásil do zápisnice o výsluchu sťažnosť obvinený (č.l. 546 spisu).

Do neverejného zasadnutia okresného súdu nezdôvodnil písomne podanú sťažnosť.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave podľa § 192 odsek 1 písm. a/, písm. b/ Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť ako i konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu sťažnostný súd zhodne ako súd I. stupňa zistil, že

- prokurátor Okresnej prokuratúry Piešťany podal dňa 01.10.2018 pod sp. zn. Pv 711/17/2204 podľa § 234 odsek 1 Trestného poriadku obžalobu na obvinených P. A. a L. B. pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona v časti dokonanej a v časti spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 12.12.2017 v čase asi o 03:00 hodine v Trebaticiach, na ulici Piešťanskej číslo 535, po predchádzajúcej vzájomnej dohode spoločne preliezli 166 cm vysoké oplotenie areálu pneuservisu spoločnosti X. A. - P+J TRANS SLOVAKIA, následne prešli k neuzamknutému plechovému skladu modrej farby, z ktorého odcudzili jeden kus štartéra k vozidlu Iveco Daily zn. Bosch číslo 0 001 109 306, následne prešli k druhému plechovému skladu, na ktorom silou prekonalí uzatvorenie a z tohto odcudzili osem kusov zliatinových diskov zn. Borbet a ďalšej nezistené značky, pričom všetky odcudzené veci premiestnili a uložili vedľa vstupnej brány, potom nezisteným spôsobom vytvorili diery do drôteného oplotenia susedného pozemku o výške 171 cm, kde sa nachádza pneuservis spoločnosti F. V. MIDAGAS, kam vnikli s úmyslom odcudziť ďalšie nezistené veci, na odstavenom príviesnom vozíku odstránili plachtu, pričom následne boli na mieste vyrušení a následne aj zadržaní hliadkou polície, čím spôsobili spoločnosti poškodenej X. A. - P+J TRANS SLOVAKIA, IČO 32 845 201, so sídlom Štúrova ulica číslo 455/61, Trebatice, škodu krádežou vo výške 227,16 Eur.

- uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Piešťany zo dňa 15.12.2017 sp. zn. 7T/17/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava zo dňa 04.01.2018 sp. zn. 5Tpo/2/2018 z dôvodov § 71 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku bol obvinený B. vzatý do väzby, s tým, že väzba sa mu započíta od 12.12.2017 o 04.00 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby Leopoldov. Zároveň väzba obvineného nebola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka.

- prokurátor Okresnej prokuratúry Piešťany vydal dňa 12.02.2018 príkaz na prepustenie obvineného z väzby s tým, že bude súčasne a bezodkladne dodaný do výkonu trestu odňatia slobody. Obvinený po vykonaní trestu odňatia slobody následne bol vzatý do väzby a to uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Piešťany zo dňa 25.05.2018 sp. zn. 21Tp/8/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 07.06.2018 sp. zn. 3Tpo/44/2018 z dôvodov podľa § 71 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku s tým, že väzba mu začala plynúť 11.06.2018 a bude ju vykonávať v Ústave na výkon väzby Leopoldov.

- Okresný súd Piešťany sa po podaní obžaloby zaoberal rozhodovaním o väzbe obvineného L. B. uznesením zo dňa 19.10.2018 sp. zn. 6T/79/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava zo dňa 08.11.2018 sp. zn. 3Tos/180/2018.

Krajský súd po splnení prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z vyššie citovaného ustanovenia § 192 odsek 1 Trestného poriadku v prvom rade konštatuje, že okresný súd postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, keď po podaní žiadosti obžalovaného určil termín výsluchu, ktorý vykonal v neprítomnosti obžalovaného, ktorý požiadal aby súd konal v jeho neprítomnosti.

Sťažnostný súd konštatuje, že okresný súd vyhodnotil všetky relevantné skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie či dôvody väzby obžalovaného pretrvávajú alebo nie a či je účel väzby možné nahradiť peňažnou zárukou prípadne dohľadom probačného a mediačného úradníka. S hodnotením súdu I. stupňa, ako je toto uvedené v odôvodnení napadnutého uznesenia sa v plnej miere stotožňuje.

V odôvodnení svojho uznesenia okresný súd v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku dostatočne a presvedčivo odôvodnil na základe akých právnych úvah tieto dôvody väzby obžalovaného pretrvávajú a na základe akých právnych úvah nie je možné tieto dôvody väzby nahradiť peňažnou zárukou prípadne dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Aj sťažnostný súd je toho názoru, že vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý bol doposiaľ 15-krát súdne trestaný, 4-krát priestupkovo prejednávaný, niet pochyb o tom, že u neho je daný dôvod väzby, že v prípade prepustenia z väzby na slobodu bude pokračovať v páchaní trestnej činnosti tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 71 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku. Z prezentovaného možno teda vyvodiť záver, že obvinený opakovane pácha trestnú činnosť majetkového charakteru, aby si zadovážil finančné prostriedky na živobytie.

Aj podľa názoru sťažnostného súdu neboli splnené podmienky k tomu, aby účel väzby mohol byť nahradený peňažnou zárukou tak, ako to má na mysli ustanovenie § 81 odsek 1 Trestného poriadku a to s poukazom na skutočnosti, ktoré odôvodňujú preventívnu väzbu u obvineného, nakoľko ani táto záruka by nedokázala eliminovať obavu z pokračovania v trestnej činnosti zo strany obvineného. V danom prípade sťažnostný súd rovnako ako okresný súd poukazuje na osobu obvineného, ktorý bol 15-krát súdne trestaný a 4-krát priestupkovo prejednávaný ako aj na tú skutočnosť, že predchádzajúce odsúdenia nemali svoj prevýchovný účel resp. nesplnili svoj účel nepodmienečné tresty.

Okresný súd správne a v súlade s rozhodnutím Ústavného súdu SR sp. zn. II ÚS 67/2013, ako aj s poukazom na Dohovor o ochrane ľudských práv a slobôd (článok 5 odsek 3) sa vo svojom rozhodnutí zaoberal možnosťou nahradenia väzby obvineného dohľadom probačného a mediačného úradníka a dospel k správne záveru, že účel väzby obvineného nie je možné nahradiť týmto alternatívnym inštitútom. Takisto sťažnostný súd sa stotožňuje so záverom okresného súdu, že vzhľadom na osobu obvineného, sklony k páchaniu trestnej činnosti ako aj povahu prejednávaného prípadu, majetkového charakteru, nemožno účel väzby nahradiť týmto alternatívnym inštitútom.

Sťažnostný súd len dodáva, že nová žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu je limitovaná uplynutím 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia o predchádzajúcej žiadosti. Skutočnosť, že obžalovaný navrhol nahradiť účel väzby peňažnou zárukou bolo v tomto smere potrebné považovať ako za nový dôvod resp. iný dôvod ako bol uvedený v predchádzajúcej žiadosti, čo okresný súd aj správne vyhodnotil.

Nakoľko ponúknutie peňažnej záruky sa považuje za nový dôvod na podanie žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu, z tohto dôvodu mal okresný súd postupovať tak, že mal najskôr rozhodnúť postupom podľa § 79 odsek 3 Trestného poriadku o žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu a následne rozhodnúť o navrhovanej peňažnej záruke a z úradnej povinnosti aj podľa § 80 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku.

Z tohto dôvodu sťažnostný súd zrušil napadnuté uznesenie podľa § 194 odsek 1 písm. a/ Trestného poriadku a sám vo veci rozhodol tak, že žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu zamietol a zároveň rozhodol o zamietnutí žiadosti o nahradení väzby peňažnou zárukou a nenahradení väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.